

Algemene vereniging voor liefhebbers van Saarlooswolfhonden

Misú, rimpel in het water

NUMMER 2 2016
jaargang 10

Nieuwe
voorzitter

Voorjaars-
wandeling

Reinier
van Wattum

Kiekjes

Een nieuw jaar, een nieuw blad en een afscheid

Silvolde, 3 juli 2016

Beste leden,

Als kersverse voorzitter schrijf ik mijn eerste voorwoord voor ons blad. Lies Geluk en Dick Ockers hebben ook dit keer weer een prachtig nummer in elkaar gezet.

Er zijn weer veel leuke activiteiten georganiseerd de afgelopen periode. Zo waren er verschillende wandelingen en verder is de AVLS is op vrijdag 6 en zaterdag 7 mei aanwezig geweest op het Animal Event en op zaterdag 25 en zondag 26 juni op de Farm & Country Fair in Aalten. Het waren twee geslaagde evenementen, waarin we de Saarloos van zijn beste kant konden laten zien.

Op 9 en 23 oktober zal er een fokkerscursus worden georganiseerd voor iedereen die wel eens een nestje zou willen fokken.

Met betrekking tot de outcross kunnen we melden dat er op donderdag 12 mei een dekking heeft plaatsgevonden tussen Abby (*Azrah Lingua Di Terra Del Lupo*) en Volka (*Ankor*). Het gaat hier om het terugkruisen van de F1 op de Saarlooswolfhond. Verder liet Marianne Eggink ons weten dat Lica Kadin van de Kilstroom op 28 mei werd gedekt door de Siberische Husky Run Before Beauty's Gaucho. Het is de inkruising van het tweede ras in het outcrossproject van de Saarlooswolfhond. Alle twee de teven zijn drachtig. Naast het outcrossproject blijft het natuurlijk ook van belang voor de toekomst van de Saarloos dat er binnen het ras voldoende pups worden geboren. We hopen daarom ook op een vruchtbaar jaar.

Tot slot wil ik u nog attenderen op onze clubdag, 18 september in Hoenderloo. Dit jaar hebben we de Kampioensclubmatch, de inschrijving is reeds geopend.

Graag tot ziens op één van deze evenementen.

Gerrie Pols-Snoek,
voorzitter

Voorzitter

Gerrie Pols-Snoek

Secretaris

Marianne Eggink

Penningmeester

Robbert Haas

Hoofdredacteur

Lies Geluk

Redactie

Johan Berends

Hella Liefjting

Rob Berends

Bestuursleden

Ingeborg Peper

Esther Siteur - van Rijnstra

Foto's

Naomi de Boer

Ineke Pompen

Robbert Haas

Johan Berends

Lies Geluk

Vormgeving

Dick Ockers

Illustraties

Bonne Steinz

Druk

Editoo

Onze doelstelling

De AVLS behartigt als rasvereniging de belangen van alle Saarlooswolfhonden, waarbij het niet uitmaakt bij welke fokker of welke vereniging de hond is gefokt. Een gezonde genenvariatie vinden we erg belangrijk, omdat het ras een smalle en daardoor kwetsbare genenpool heeft.

De genenvariatie behouden en uitbreiden zal voor het behoud van ons ras van onschatbare waarde zijn. De AVLS verwelkomt iedereen, met of zonder hond, en kent geen ballotage. Het enige wat we vragen, is dat je als lid achter onze uitgangspunten staat.

De AVLS is erkend door de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied. De fokkerij is in handen van toegewijde leden bij wie welzijn en gezondheid van de honden altijd centraal staan. We willen het ras voor de toekomst behouden en iedereen die de Saarlooswolfhond in zijn hart heeft gesloten, informeren over alle aspecten van deze bijzondere hond.

De Saarlooswolfhond is als Nederlands hondenras gefokt door Leendert Saarloos (1884-1969). Het is geen hond voor iedereen, maar voor een kleine groep liefhebbers, die zijn kwaliteiten op juiste waarde weet te schatten. Het zeldzame en bijzondere ras heeft nog veel natuurlijke instincten.

Voor alle vragen over lidmaatschap, gezondheidscertificaten, adreswijzigingen, dek- en nestmeldingen en verdere informatie: secretaris.avls@gmail.com.

Bezoek ook onze website www.avls.nl.

Correspondentieadres:
Secretariaat AVLS
Jean Sibeliusstraat 33
3069 MJ Rotterdam

Lid worden?

Wil je het werk van de AVLS steunen? Word lid!
Je kunt je aanmelden op:

www.avls.nl
>vereniging
>lid worden

De contributie bedraagt € 27,50 per jaar, te betalen voor 1 april. (nieuwe leden na 1 juli half geld). Eenmalig inschrijfgeld € 10. Gezinsleden € 17,50 per jaar. Raadpleeg de website voor meer informatie. www.avls.nl

De contributie overmaken op IBAN banknummer:
NL 77 RABO 0115 957 707

Voor een buitenlandse bankrekening:
BIC/Swift Code: **RABONL2U**

Ten name van:
Ver. Voor Liefhebbers van Saarloos.

Onder vermelding van:
contributie.

Een automatische incasso vraag je aan bij:
secretaris.avls@gmail.com

Iets meegemaakt?

We zijn op zoek naar verhalen van leden over hun leven met Saarlooswolfhonden. Heeft u een kanotocht met uw hond gemaakt? Een bijzondere wandeling gemaakt in een prachtig bos?

Of u bent trots op uw viervoeter omdat hij het zo goed doet in de hondensport? Laat het ons weten. Schrijft u een email naar info@liesgeluk.com. Ook foto's zijn van harte welkom!

Flabberghasted

Door: *Hella Liefthing*
Foto's: *Lies Geluk*.

Ze was naar eigen zeggen “flabberghasted” toen ze voor het voorzitterschap werd benaderd. Ze had uiteindelijk al een hele tijd nagedacht of ze wel lid wilde worden, laat staan dat ze de club ooit zou gaan leiden. Maar haar motto is: als je iets wilt bereiken, heb je elkaar nodig. Dus pakte ze de hamer over van Reinier van Wattum en gaat aan de slag. Haar liefste wens: alle geledingen bij elkaar brengen. “Want we zijn allemaal met elkaar verliefd geworden op dit ras. Die verbinding, die zoek ik en die wil ik tot stand brengen.”

Dat we met een hondenliefhebster te maken hebben, is overal aanwezig. Een herder, twee teckels en liefst drie Saarlooswolfhonden telt de roedel. Zoals zoveel liefhebbers was Gerrie al haar hele leven gek van honden. “Ik was dat meisje dat alle honden in de buurt ging uitlaten.” Haar eerste hond was een Dobermann pinscher, op haar dertiende jaar. De liefde bleef en ze maakte er haar beroep van. Zo werd ze dierenartsassistente, maar na de geboorte van haar kinderen ging ze terug naar school en werd docent Nederlands.

Het gezin verhuisde van de drukke Randstad naar de landelijke Achterhoek. Daar was ruimte genoeg om toe te geven aan het intussen gegroeide verlangen naar een Saarlooswolfhond. Ze leerde het ras kennen via Internet, maar liet zich in eerste instantie ontmoedigen door alle waarschuwingen dat het hier niet gaat om honden voor beginners.

Contact met fokster Francis Timmerman, die alle karaktertjes van haar puppen kende, bracht daar verandering in. Zij koos Sara, de oudste van het driespan. Er kwam een nestje... “En dan ben je verslaafd. Een van de puppen had geen gemakkelijke start en ik bouwde in de verzorging een veel te sterke band op met Wyakin om haar te laten gaan. Daenerys, hond nummer drie, is de meest vrije van het stel. Met haar hoopt Gerrie ook professioneel te kunnen werken.

“Ik geef sociale vaardigheidstraining aan kinderen. Om zelfvertrouwen te kweken, ze weerbaar te maken. Voor verlegen kinderen is zo'n hond als assistent van de trainer fantastisch. Ik denk dat Daenerys talent heeft. Ze is om te beginnen gek op kinderen, maakt altijd contact. Dus ik heb goede hoop.” De specifieke eigenschappen van de Saarlooswolfhond maakt het ras voor dit soort werk juist zeer geschikt. “Het is niet zomaar een hond. Ze zijn veel beter ingetuned op je emoties, ze spiegelen veel meer. Hij geeft je altijd het gevoel dat je speciaal bent.”

Niet dat de nuchtere Gerrie daar te mysterieus over wil doen, er zal vast een wetenschappelijke verklaring voor zijn. “Het ras is redelijk zeldzaam en bijzonder, niet zomaar geschikt voor iedereen. Maar, al zijn ze prachtig en speciaal, het zijn wel honden. De wolf is een prachtig dier, maar die hoort in de natuur, die moet je daar ook laten.”

Voor de AVLS heeft ze als voornaamste doelstelling het gezond maken van het ras, en dan vooral door veel meer te fokken en door het outcrossprogramma. Ze vindt het jammer dat er maar zo weinig mensen aan willen meewerken. “Dan is er dus ook weinig keuze in honden. Daar ligt voor ons als bestuur ook wel een taak. We moeten nog meer informeren dan we al doen. Mensen erbij betrekken, misschien zelfs persoonlijk benaderen.” Ze raakt een punt, waar ook de vorige voorzitter op wees: mensen vinden altijd van alles, maar maken weinig gebruik van de mogelijkheden om die meningen in verenigingsverband te bespreken. “We moeten over zulke belangrijke onderwerpen met elkaar in gesprek blijven, en met het bestuur. Het kan bij ons allemaal democratisch, dus kom naar de vergaderingen en beslis mee!”

Behalve de openheid roemt ze de gezelligheid binnen de AVLS. “Iedereen kan altijd overal aan meedoen. Er wordt zoveel georganiseerd aan wandelingen, bijeenkomsten en evenementen. Wat dat betreft ben ik in een warme, actieve club gekomen. Dat wil ik waar mogelijk uitbreiden, en in ieder geval bewaken. Want om iets te bereiken, heb je elkaar hard nodig.”

Voorjaarswandeling AVLS Katwijk 17 april jl

Door: Manon Geerlings

Foto's: Ineke Pompen

Tijdens de Nieuwjaarswandeling van de AVLS afgelopen februari heeft de activiteitencommissie (AC) gepeild onder de deelnemers of er interesse zou zijn in regelmatig georganiseerde wandelingen. Het antwoord was zo overduidelijk dat wij als AC niet achterwege konden blijven en gelijk aan de slag zijn gegaan om een eerste wandeling te plannen.

Gejank en overdreven gelijk

Op 17 april jl. was het dan zo ver: Voorjaarswandeling AVLS in Katwijk. Ondanks dat de weersverwachtingen niet echt gunstig waren, hadden wij echt geluk! Het verzamelpunt was de parkeerplaats Noordduinen in Katwijk. Vanaf half een arriveerden de eerste deelnemers met hun hond(en). De honden hadden bij het uit de auto komen allemaal direct door dat er soortgenoten aanwezig waren; wat een feest van herkenning. Gejank en overdreven gelijk waren dan ook aan de orde van de dag! Het zal me een rare vertoning zijn geweest voor de overige bezoekers.....

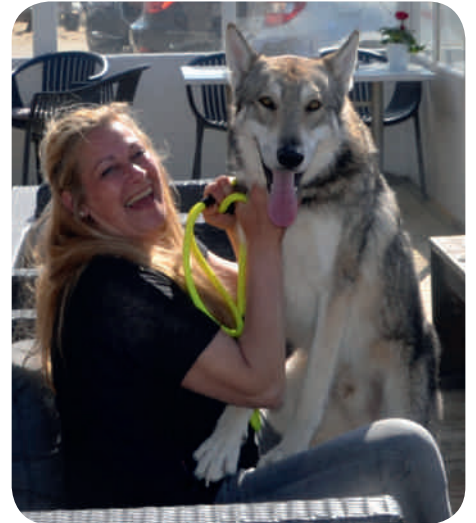
En.....los!

Nadat de hele groep compleet was, 17 honden, vertrokken wij met de honden aangelijnd richting het Katwijkse strand. Wat een prachtig gezicht was dat om zo'n grote groep Saarlooswolfhonden te zien lopen. We hadden dan ook veel bekijks! Op het strand mochten de honden los: nou dat gingen ze dan ook daadwerkelijk!

Waterpret

Omdat het vrij hard waaide, waren er flinke golven. Heel wat Saarlozen hebben hiervan genoten! Wie nog durft te zeggen dat een Saarloos niet van natte poten houdt.....Een aantal honden was zelfs nog nooit op het strand geweest. Deze eigenaren kunnen hun hond geen groter plezier doen dan een dergelijke wandeling te herhalen.

Harmonie

Bij een grote groep honden zou je verwachten dat er wel een keer iets "fout" kan gaan. Nou, wij hebben bewezen dat dit niet nodig is! Vooraf hadden we gezamenlijk afgesproken dat iedereen verantwoordelijk was voor zijn eigen hond en dat, indien de organisatie het nodig vond, de honden aangeliind werden. Als er al een keer een beetje spanning was tussen de honden, reageerden de betreffende eigenaar direct: mijn complimenten hiervoor.

Na een wandeling van bijna twee uur, waren zelfs de allerdrukste honden compleet gedweild! Gelukkig maar, want waarschijnlijk waren de camera's ondertussen ook allemaal vol geschoten. Om de geslaagde wandeling gezellig af te sluiten, hebben we nog heerlijk iets gedronken bij een zonovergoten strandtent. Ook hier wisten de Saarlozen zich prima te gedragen en hadden wij wederom veel bekijks. Veel mensen kwamen langs om informatie in te winnen over onze honden.

Een hele geslaagde wandeling, voor herhaling vatbaar! 🐾

Dierapotheker.nl

U wilt toch ook het beste voor uw dieren?

Levering uit
apotheek van
Dierenkliniek
Horst

100

petpunten extra
bij uw bestelling

gebruik code:
fokbegeleidinghorst

thuiswinkel
waarborg

Fokbegeleiding Dierenkliniek Horst

- Advies en begeleiding fokteven- en reuen.
- Fulltime (24/7) reproservice, ook in het weekend.
- Immulite progesterontest, uitslag binnen 1 uur.
- Intra Uteriene Inseminatie.
- Fresh, chilled en frozen semen, transport en opslag.
- Reprovet drs. Jacques Jenniskens, lid EVSSAR.

Dierenkliniek Horst, Americaanseweg 33 Horst, Tel. 077-3982169

✉ dierenarts@daphorst.com 🌐 www.dierapotheker.nl 🌐 www.fokbegeleiding.nl

NATUURLIJK HET BESTE!

NIEUW

- KOUD GEPERST
- VEEL VLEES
- TARWE- EN GLUTENVRIJ
- PUP TOT SENIOR

NIEUW: Naast de geperst adult brok is er nu ook de tarwe- en glutenvrije geperst puppy & small breed (28/15) en de geperst lam – all life stages (24/14), met een hoog vleesaandeel.

BIOFOOD geperst is geschikt voor alle honden, van pup tot senior.

BIOFOOD[®]
WWW.BIOFOODDIERVOEDING.NL

Voortgang outcrossproject

Door: Marianne Eggink.
Foto's: Naomi de Boer.

Op 10 april jl. was het zover. Een spannende dag voor de baasjes van Winny, Athos en Volka. De nakomelingen van Hara en Zayas, de Zwitserse Witte Herder. Zij werden die dag aangekeurd. De weken voorafgaand aan de keuring, hadden zij al de gezondheidstesten doorlopen. De uitslag was dat Volka en Winny konden worden ingezet. Athos zou als reserve worden aangehouden.

Volka en Abby

Nu ik dit stukje schrijf, is bekend dat Volka Abby heeft gedekt. Rond 25 juni weten we of de dekking succesvol is geweest. Ook deze F2 nakomelingen zullen binnen het outcrossproject gevolgd worden. Rond 8 en 18 maanden zullen ze zowel op gezondheid, karakter als uiterlijk door de selectie commissie gekeurd worden. Alleen de goedgekeurde honden worden ingezet voor de fokkerij.

Gaucho

Outcrossnest

Ook de reu Run Before Beauty Gaucho was op 10 april aanwezig. Ik mocht hem van zijn baasjes meenemen om het type Husky dat de selectiecommissie voor ogen had, te laten zien. De selectiecommissie heeft de keus op deze reu laten vallen, omdat hij qua gezondheid, type

werden we uitgenodigd voor de club-match. Daar konden we veel honden tegelijk zien. We zijn er een paar maal geweest en steeds maar weer kwamen we bij dezelfde roedel uit. Ook zijn we bij een paar fokkers thuis geweest, maar de 'Run Before Beauty' lijn bleef favoriet.

Outcrossnest

en karakter aan de voorwaarden van het plan van aanpak voldoet. Gaucho is een vriendelijke reu van bijna acht jaar en er is qua gezondheid veel over zijn achtergrond en zijn nakomelingen bekend. De selectiecommissie is niet over één nacht ijs gegaan. Nadat er contact opgenomen is met de Husky vereniging, die ons veel info over het ras heeft gegeven,

Na alle stagnatie van de afgelopen tijd waren we dan ook blij dat de selectiecommissie unaniem adviseerde om Gaucho op korte termijn in te zetten. Inmiddels heeft ook de tweede outcross plaatsgevonden, Lica Kadin van de Kilstroom is op 28 mei gedekt door Gaucho. Eind juni weten we of ze drachtig is. 🐾

Wees zuinig op onze kennis

Door: *Hella Liefing*

Foto's: *Johan Berends*

Scheidend voorzitter Reinier van Wattum.

“Drie jaar lang heb ik van binnenuit kunnen kijken hoe mensen in elkaar zitten. Daar heb ik enorm veel van geleerd.” Reinier van Wattum kijkt in zijn ruime, Haagse appartement terug op zijn voorzitterschap van de AVLS. Zijn conclusie: “De hondenwereld wordt geleid door emoties, en zeker de wereld van de Saarlooswolfhond. Rapporten, feiten... ze doen er veel minder toe dan de emotie. De voorzitter van een rasvereniging moet daarmee kunnen omgaan. En na drie jaar inspanningen voelt het nu een beetje alsof ik een examen heb gehaald, de druk is van de ketel.”

Honden waren er altijd al in het leven van de kandidaat-notaris. Maar geen enkel ander ras is te vergelijken met de Saarlooswolfhond. Reinier: “Alle andere honden gaan voor de baas. Bij de Saarloos is het andersom, je moet als baas voor de hond gaan. Eigenlijk ben je niet eens baas, er is geen sprake van een baas-hond verhouding. Je bent wel de roedelleider, maar toch min of meer gelijk.” Djeddha spitst haar oren als de roedelleider vertelt hoe goed zij en Reinier op elkaar zijn ingetuned. “Ze pikt mijn gemoedstoestand feilloos op. Een echte verrijking van mijn leven.

De twee jaar dat ik op haar moest wachten echt meer dan waard.”

Liefde voor het ras en de wens dat ras te behouden, maakten dat hij destijds bereid was de voorzittershamer ter hand te nemen toen dat werd gevraagd. “Ik wilde graag leiding geven aan het proces waar de AVLS al mee bezig was. Ik ben nooit een verenigingsmens geweest, maar het belang van dit bijzondere ras wilde ik wel verdedigen. En de AVLS loopt mee in de voorhoede, dat beseffen de leden misschien niet altijd.” Reinier verwijst naar de outcross, waarmee de AVLS gecontroleerd andere rassen inkruist. Hij is trots op die voorhoederol, al kleven daar ook risico's aan.

Bijvoorbeeld de relatie met de Raad van Beheer. Reinier vindt dat die bitter weinig doet en zeker niet zuinig is op het Nederlands erfgoed. “Ze beseffen daar niet welke rol ze kunnen spelen. Neem de outcross. Om zoiets goed te doen heb je een goed plan nodig (dat is er), en geld. Het gaat niet om tonnen, maar de Raad weigert mee te betalen.” Een andere doorn in het oog is het lidmaatschap van de Raad van de NVSWH.

Volgens de regels van de RvB moet een rasvereniging in de laatste drie jaren ten minste dertig honden van het desbetreffende ras in de Nederlandse hondenstamboekhouding hebben ingeschreven. Reinier: “Anders vervalt het bestaansrecht. Wel, de NVSWH fokt al jaren geen enkele pup meer in Nederland, behalve twee pups uit een oepsnestje eind vorig jaar. Draagt in ons land dus niets bij aan de instandhouding van het ras. Maar hebben door hun lidmaatschap bij de Raad van Beheer wel een vinger in de pap. Dat klopt helemaal niet.”

Nog een andere doorn in het oog is het feit dat de RvB zo weinig dwingend is als het gaat om het toelaten van duidelijk ongezonde honden op tentoonstellingen. “Keurmeesters moeten eigenlijk uit het bestuur van de RvB. Het voelt niet zuiver.”

Reinier had nog een andere missie: hij wilde toenadering tussen de AVLS en de NVSWH. “Ik had het naïeve idee dat ik beide clubs meer kon laten samenwerken, en tot elkaar laten komen. Ik wist niet hoe gecompliceerd de hondenwereld achter de schermen in elkaar zit. En ik had geen idee hoe de onderlinge verhoudingen echt lagen, hoe weinig vertrouwen er is naar de kwaliteit van onze

Reinier van Wattum in zijn ruime, Haagse appartement

Haskoharvey Timberley

26 februari 2016 overleed onze Haskoharvey Timberley. Geboren 6 november 2002, zoon van Muriyek Miroslav Timberley en Eowynn Elena-Darva Timberley.

Ze pikt mijn gemoedstoestand feilloos op

honden. De tentoonstellingsuitslagen weerleggen dit wantrouwen overigens, maar het zal ook een mentaliteitskwestie zijn." Dit onderwerp brengt Reinier op een andere bron van ergernis: de omgangsvormen, vooral op social media. "Mensen maken elkaar om het minste of geringste uit voor alle lelijks. Ook binnen onze eigen vereniging. Ik heb me daar altijd tegen verzet. Als je het ergens niet mee eens bent, kom naar de ledenvergadering en bespreek het dáár, maar ga niet lopen schelden op Facebook. Prachtig die social media, maar het heeft ook veel stukgemaakt." Zijn ergernis over de fatsoensnormen heeft wel tot het inzicht geleid dat samenwerking met de andere vereniging er niet in zit, ook niet op lange termijn. Het debacle op de "de Utrecht" was hier een illustratie van.

De AVLS mag blij zijn, stelt de ex-voorzitter, met een toegankelijk en professioneel bestuur. "Dat is bijzonder in de hondenwereld. Er is ook heel veel kennis aanwezig. Daar moet je als leden zuinig op zijn." Hij raadt zijn opvolgster aan om te zorgen dat die kennis breder in de vereniging wordt verspreid en overgedragen op meer mensen. Dat vergroot de betrokkenheid en maakt dat de vereniging minder afhankelijk wordt van enkele personen.

Zijn grootste wens voor de toekomst is dat de leden veel meer gaan fokken. "Het is schrikbarend hoe weinig mensen zich realiseren dat het twee voor twaalf is voor het ras. Daar moet ieder lid met een gezonde hond zich toch verantwoordelijk voor voelen? Waarom fokken we zo weinig? Je krijgt van de vereniging alle hulp, kunt alles lenen. Ik zeg: gaat heen en vermenigvuldig!" 🐾

We hebben drie jaar moeten wachten tot we eindelijk van de NVSWH een Saarloos mochten uitkiezen. We hebben de mooiste en liefste gekregen: Hasko. Fokster Hanneke Huisman had het hele nest gesocialiseerd en alle vriendjes en vriendinnetjes van onze twee zonen konden rustig met hem gaan spelen en wandelen. Zelfs als een persoon jaren niet was geweest, herkende hij deze feilloos aan de geur. Wat was hij lief, stoer en aanhankelijk. Wij zullen hem heel erg missen. 🐾

Familie van Dorst-Brakel te Laren.

Een journey naar de Zweedse bossen

Door: Lies Geluk.

Foto's: Petra van Houten en Lies Geluk.

Mijn wekker gaat. Drie uur. In de ochtend. Of liever gezegd; midden in de nacht. Onze bosbruine Saarloos, soms luisterend naar de naam Brand, joelt me uit bed, zoals hij iedere ochtend doet, gepaard gaande met gepassioneerd neusgeduw en gelik. Al zie ik hem wel met héél kleine Brandoogjes naar me kijken. Het is inderdaad overdreven vroeg.

Over een uur zal ik aan een reis beginnen van 1500 kilometer. Om vier uur wegrijden en om 7 uur in de avond aan de koffie bij Dick en Petra. Om vervolgens zes dagen intensief turen in een Zweeds bos naar wilde wolven. Dat is het plan.

Het begon een week geleden toen Dick Ockers, de vormgever van ons clubblad tegen mij zei: "Lies als je wolven wilt zien, moet je nu hierheen komen, nu hebben ze puppen en blijven ze in de buurt. Dit is de kans om wolven te spotten!" En daar ga ik, gewapend met koffie en broodjes, in mijn Volkswagen Caddy, waar dit voorjaar een 'nieuwe' tweedehands motor in is gezet. Yeah.

Ik heb deze route vaak gereden. Zoals veel SWH liefhebbers, heb ook ik mijn hart verpand aan Scandinavië. Het is mooi, het is rustig en je kunt overal kamperen; een SWH walhalla. Om acht uur tik ik Hamburg aan, om 13 uur rij ik de prachtige brug over, waar een filmploeg aan het werk is (zou het zo zijn dat er een Bridge 4 uit komt?) die Denemarken met Zweden verbindt. Het is een mooie dag, dus geen straf om over deze eindeloze Sontbrug te rijden. Na zes uur gereden te hebben door het Zweedse landschap en een verkwikkend Daim

ijsje genuttigd te hebben, bel ik Dick om te zeggen dat ik er bijna ben. Dick laat weten dat hij "de berg afrijdt en mij zal opwachten bij de weg." Welk mens kan dat nu zeggen? Ik rij nu door landschappen met korstmossen en sparren. Heel veel sparren. Dan zie ik Dick: Grote man, grote glimlach, gelijk een klik. We begroetten elkaar en ik rij achter hem aan een bossig pad op. De winter heeft diepe sporen getrokken door de zandweg. Ik stuit met mijn autootje door de Zweedse bossen en prijs mij gelukkig. We stoppen. Dick loopt naar me toe. Nu al een wolf? Nee. "Kijk, daar woon ik." Dick wijst naar een berg. Ik zie niets anders dan dennen.

Na een kwartier offroad rijden, komen we bij een groot terrein aan. We worden joelend begroet door twee Saarlooswolfhonden die een vacht hebben die ik in Nederland bij een SWH nog niet gezien heb. Amarak en Voulk. Eigenlijk twee SWH beren, zo groot als ze zijn. Ik maak kennis met Petra, kleine vrouw gehuld in outdoor kleren en voel me direct welkom door het ontwapenende Amsterdamse accent van Petra. In de verte zie ik drie wolfhonden wegduiken. Amerikaanse wolfhonden. Dan ik weet het zeker: ik ben in een wolvenparadijs beland.

Na een gezellige avond bij de houtkachel in hun zelfgebouwde huis van boomstammen, ga ik naar mijn slaapplek, een gezellige caravan met overal wolven: Wolfenkussens, wolvendebed en wolfenfoto's. Ik ga liggen en zie in het blauwe schemerige licht, het is twaalf uur en nog niet donker, een zwarte schim langs mijn caravan schieten. Het is een prachtig dier. Het is de wolfhond Nootka. Ik val in een diepe slaap.

De volgende dag zou ik heel vroeg al beginnen met turen-naar-wolven-en-zij-naar-mij, maar ik slaap zo diep dat ik pas laat wakker word. Ik loop naar het eco toilet dat in een houten toren is geplaatst en voel drie paar wolfhonden ogen in mijn rug. Ik zie hoe Kamatz iedere beweging van mij volgt en vervolgens

net zoals Nootka, als ik te lang blijf kijken, weg danst. Gracieuus. Zonder moeite. In de tuin kom ik Amarok en Voulk, de Saarlooswolfhonden tegen, die mij kwispelstaartend tegemoet komen. In het houten huis word ik blij verrast door de geur van het eigen gebakken brood van Petra en koffie. "Het brood in Zweden is ronduit vies", zegt Petra en daarom bakt ze het brood zelf op een houtkachel. Petra doet nog meer zelf. Ze plukt paddenstoelen en bessen. Die ze vervolgens droogt. Ze maakt ook een soort beef jerky van eland, voor honden, alhoewel ik het zelf ook lekker vond.

De komende twee dagen maken Petra en ik wandelingen in het gebied. Langs een meanderende rivier met heel zwart water, komen we van alles tegen. Petra wijst naar sporen van bevers: takjes zijn vakkundig naar beneden gehaald en liggen langs het pad verspreid. "Mooi" zegt Petra, "die neem ik mee, daar maak ik kerstboompjes van!" We zien een tapijt van vossenbessen, blauwe bessen en straks zulle de veenbessen komen; Prachtige besjes die op de zompige moerasgrond groeien. We lopen verder op de bedding van de kleine rivier en opeens zie ik iets gek in het water drijven, "Het lijkt wel een baby die tak." Als we dichterbij komen, verandert de tak in een elandjong, dood. Een paar dagen oud, denkt Petra. Door de stroming van het water beweegt hij een klein beetje. Alsof hij ademt. Lange benen. Een prachtige vacht. Dit is ook natuur. Mooi en wreed. We blijven even kijken.

Uiteindelijk komen we in een moeras gebied. Drassig en heerlijk geparfumeerd door de geur van een moerasplant met een katoenachtig pluimpje. Dit is ook het gebied van de kruipbraam, een gele bes, waar alle Zweden en Finnen dol op zijn. Ik kijk naar mijn niet waterdichte Goretex schoenen die nu werkelijk door de mand vallen. Springend van de ene droge plek naar de andere droge plek, nou ja dat is in ieder geval de bedoeling, lopen we terug naar de rivier die ons uiteindelijk bij een mooi meer brengt. "Dit is de plek waar ik verse wolvensporen heb gevonden." zegt Petra. Maar de laatste dagen heeft het hier hard geregend en is het water gestegen. Hoe we ook turen, geen wolvensporen. De wind steekt op, het regent een beetje en na een kwartier houden we er mee op.

Tijd voor een broodje. Bij een vuurplaats met een schuilhut, waar er zo veel van zijn in Scandinavië, houden we even pauze. "Je zou hier kunnen overnachten Lies." zegt Petra. "Je hebt kans dat de wolven het meer gaan oversteken, of hier wachten op een prooidier." Dit is echt wolf country. Dit is het gebied waar ze van houden: Wijds, water en bos om je te verschuilen. Ik kijk naar de grijze wolken boven ons. Toen ik in Nederland de weersverwachting had raag gepleegd, had dit gebied de hele week het weercijfer acht gehad. Wat mij betreft was het een mager zesje nu. "Kom, naar

de kachel!" zegt Petra. Twee uur later zitten we genoeglijk, met een kopje koffie fijn voor de houtkachel. Zoeter dan dit wordt het leven niet.

De volgende dag komt vriendin en dierenarts Marjolein langs. Ook Nederlandse en geëmigreerd voor de natuur. Ze heeft twee herdershonden, maar vindt de wolfhonden van Dick en Petra ook prachtig. Ze nodigt ons uit op de praktijk waar ze werkt. Een half uur rijden. Het druilerige weer is nu hardnekkig buig te noemen, maar het gele houten gebouw, een voormalig lagere school waar de dierenartsenpraktijk in is gehuisvest, staat toch vrolijk in een alleraardigst Zweeds dorpje met veel rode huisjes. Het is een heel grote praktijk. Ieder dierenarts heeft zijn eigen kamer. Er is een uitgebreide dierenwinkel, een gymzaal waar ze hondentrainingen geven, twee operatiekamers die voor allerlei operaties geoutilleerd zijn, ●●➔

Ik heb diep respect voor de mensen die de stap hebben gewaagd. Voor Dick voor Petra. De Saarloosjes lopen achter Petra aan het water in. Het zijn de zachtmoedigste Saarlooswolfhonden die ik ooit heb ontmoet. Met een prachtig leven. In de middag gaan we met Olijffe weg: een klein hoog op haar wielen staand leger vrachtwagentje. Een terreinvretertje. Vrij onverveerd, opeens moet ik aan het Wilhelmus denken, maar zo staat Olijffe met haar wielen op haar assen. Ze heeft zichzelf al winter op winter bewezen, al doet ze een op anderhalf drinken, maar ze is onmisbaar om het bospad sneeuwvrij te maken. Dick moet daar gelijk mee beginnen; in een mum van tijd ligt er een meter sneeuw en moet Olijffe met een sneeuwschuiver de boel weer begaanbaar maken. We rijden met Olijffe door de bossen en het is heerlijk. De zon schijnt vandaag en ik

ook de complexe zoals laparoscopie. Marjolein laat ons allerlei apparatuur zien en uiteindelijk belanden we in een fysiotherapie ruimte waar Marjolein laat zien hoe ze ook fysio kan geven aan een hond. In een bak wordt water ingepompt en zo kan het bewegingsapparaat van een geblesseerde hond weer op een veilige manier gestimuleerd worden. Tot voor kort bestonden er geen weekenddiensten voor dierenartsen, dus als je een doodzieke hond had, dan had je gewoon pech. Met de komst van een praktijk gerund door Nederlanders is dat hier wel veranderd, vertelt Marjolein.

door de zonnepanelen op het dak wordt opgewekt. Anders zou het ook wel eenzaam zijn zo op deze berg, denk ik. Leve Facebook denk ik ook. We gaan eerst de Finnwegen af, een weg waar

Ik word wakker van de zon in mijn wolven caravan! Vandaag gaan we met zijn drieën op pad. Dick heeft veel aan een website voor een klant gewerkt, want naast stoere tafels en banken met schapenvachten, eindeloze rijen potjes met eten en foto's van wolven, staat er ook een Apple computer in het houten huis. Er is ook wifi, en elektriciteit dat

lang geleden veel Finnen aan woonden. "Ze waren heel arm en bouwden huizen van de stenen die ze hier vonden. Er staan nog steeds wat ruïnes." vertelt Dick. Koude stenen huisjes in de koude winters. Min dertig is heel normaal. Barre tijden waren dat hier. Het is prachtig maar ook woest. Het kan hier ook heel warm worden, en dan komen de muggen. Heel veel muggen. En als het regent kan het te keer gaan, zo erg dat de wegen binnen de kortste keren rivieren lijken.

sta in een luik met mijn hoofd in de wind. Dagen van gras, dagen van stro. Het leven wordt niet veel beter dan dit. Natuurlijk zien we geen wolf. Maar dit is wel wolvenland. Even later ploetert de 4 x 4 over rotsen en kuilen, de samenwerking tussen Dick en Petra is heerlijk om te zien: Als je zo kunt overleven en kunt blijven genieten in dit Zweedse oerland, dan ben je een rasechte avonturier.

Petra en Dick, Amarak, Voulk, Kamatz, Ootek en Nootka en alle andere dieren die mij wel gezien hebben (*maar ik hen niet...*) bedankt voor een prachtige ervaring! 🐾

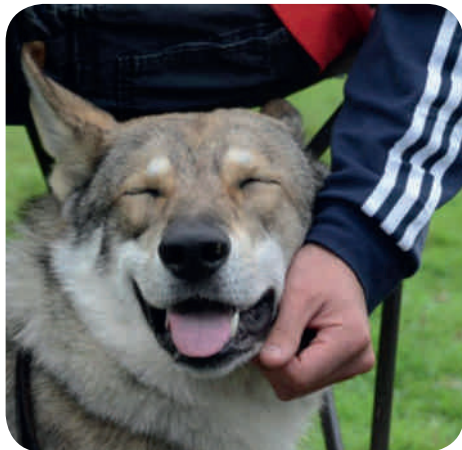
Activiteiten agenda

7 augustus Barf workshop te Rotterdam

Altijd al eens willen 'barfen' voor je hond, en een gebalanceerde maaltijd kunnen samenstellen? Hoe doe je dat precies? Aan de hand van een vragenlijst worden ingrediënten voor jouw hond gekocht die je zelf gaat bereiden. Je gaat naar huis met 2 maaltijden. Voor meer informatie: www.bigdogcompany.nl/services. 🐾

18 september 2018 Kampioensclubmatch te Hoenderloo

De inschrijving voor de AVLS Kampioensclubmatch is geopend op 1 mei 2016. De inschrijving sluit op 3 september a.s. Op dit kampioenschap kunnen nationale kampioenstitels (CAC) voor Saarlooswolfhonden behaald worden. De kampioensclubmatch zal worden gehouden op zondag 18 september. De keurmeesters zijn de heer J. Ebels en de heer J. de Gids. Voor meer informatie: www.avls.nl. 🐾

18 september Lezing ondersteunende voeding voor honden met een aandoening te Rotterdam

Helaas zijn er veel honden met al dan niet chronische aandoeningen. Het goede nieuws is, is dat je met voeding en suppletie de eventuele medicijnen kan ondersteunen en/of het lichaam kan ontlasten met de afvoer van stoffen. Denk bijvoorbeeld aan: huid/vachtaandoeningen; nierinsufficiëntie/struviet; Panreatis (EPI); diabetes; gewrichten; spijsverteringsproblemen. Tijdens deze lezing wordt ingegaan op deze aandoeningen, wat je niet moet doen maar vooral wat je wél moet doen. Voor meer informatie: www.bigdogcompany.nl/services. 🐾

16 oktober Oogspiegelen en wandeling te Hoenderloo

Voor het oogspiegelen is er een gezamenlijke wandeling. Oogspiegelen vanaf 14.00 uur door dierenarts Ab Hein. Voor meer informatie: www.avls.nl. 🐾

Gezamenlijke wandelingen

Op Facebook zijn vele pagina's te vinden over Saarlooswolfhonden. Hier staan ook regelmatig aankondigingen van gezamenlijke wandelingen. 🐾

BARFmenu

**100%
Natuurlijke Diervoeding**

BARFmenu diepvries versvoeding wordt gemaakt van uitsluitend vers rauw vlees, verse organen en verse vleesbotten. Bevat van nature een zeer hoog gehalte aan natuurlijke vitaminen en mineralen.

Géén chemische supplementen toegevoegd!
Géén rijst of granen - dus glutenvrij!

TinLo
Tinlo BV
Wilgenlaan 3e
2651 TA Berkel en Rodenrijs
www.tinlo.nl

www.barfmenu.nl

Saarlozen en hondenshows

Je spreekt nog eens iemand:

Waarom jullie je allemaal gaan inschrijven met je hond voor de Kampioensclubmatch 18 september

Door: Ineke Pompen,
Foto's Robbert Haas.

Ja.

Geen onmiddellijk heel logische combi voor sommigen: een Saarloos en een show. Voor dag en dauw met de hond de auto in. Stoeltjes, elastiekjes, veiligheidsspelden, eten, poepzakjes (been there!), waterbak etc. mee. Dan in het gebouw een plekje creëren met een redelijke afstand tot andere (*zenuwachtige baasjes en*) honden. De luidspreker proberen te negeren en vooral uitstralen naar de hond dat je alles helemaal onder controle hebt en dit superdepuper leuk is.

Rondjes rennen met een hond die voor alles belangstelling heeft behalve jou. Een (*mannelijke*) keurmeester waar je hond hoestend en blaffend van in de achteruit schiet, laat staan zijn ballen betasten. Wachten. Lang wachten. Haha! Waarom doe ik mezelf dit zo nu en dan aan? Nou. Omdat ik geen verstand heb van hoekingen en standen en een keurmeester wel. Omdat het ook altijd ontzettend gezellig is met de andere

Saarlooseigenaren en je soms best wat leert van de manier waarop zij met hun hond -in de ring of daarbuiten- om gaan. Omdat het leuk is om überhaupt andere Saarloosjes te ontmoeten. Omdat er altijd leuke stalletjes zijn waar je bullepezen, speeltjes en fancy riempjes kunt kopen. Zodra je daarmee aankomt, heb je wel gelijk alle honden in je nek, maar toch.

toch de mooiste is. Daar doet geen enkel rapport iets aan af. Maar het is wel prettig een indruk te hebben van de geschiktheid (*puur qua uiterlijk!!*) voor de fok. En natuurlijk ben je toch wel heel trots als hij 1e wordt ;)

Nee, als jij fokplannen hebt dan is zo'n keurrapport niet verplicht. Maar **kuch**

En. Ook niet onbelangrijk: de honden hebben een super dag!

Bovenal natuurlijk omdat het objectieve rapport van een keurmeester je wat vertelt over de bouw van jouw hond en in hoeverre jouw hond voldoet aan de rasstandaard. Is dat nodig dan? Ja en nee. Nee omdat jouw hond voor jou

sommige eigenaren zijn niet helemaal objectief **kuch** als het over 'hun kinderen' gaat en denken dat ze de beste/mooiste hond in huis hebben. Voor iedereen die nu denkt; ok Ineke, bedankt voor deze info, maar waarom

Ik meld me aan voor het evenement op Facebook:
<https://www.facebook.com/events/796343373825407/>
En schrijf me hier: <http://avls.nl/kampioensclubmatch> in.

Weer praten...

zou ik mezelf en mijn schatje dan moeten inschrijven voor de komende KampioensClubmatch? Let op: Een clubmatch is buiten in de frisse lucht (*we hebben altijd mooi weer. Echt*) en veel relaxter dan een show die in een binnenhal wordt gehouden.

Maar ik heb dit nog nooit gedaan. Hoe werkt dat dan in zo'n ring? Bij de (*online*) inschrijving heb je jouw hond ingeschreven in een bepaalde klasse. Die klasse is gebaseerd op de leeftijd van jouw hond op 18 september. Wanneer je hond in meerdere klassen ingeschreven kan worden, kies dan voor de klasse waarin hij/zij het meest kans maakt. Over het algemeen is dat de 'jongste' klasse. Zodra jullie aangekomen zijn haal je in de tent van de AVLS (*kan niet missen*) je nummer op (*daar heb je dus die elastiekjes of veiligheidsspelden voor meegenomen of wat sjieker een soort armbandding*) en krijg je de catalogus.

We hebben die zondag 2 ringen, 1 voor de reuen en 1 voor de teven die hopelijk qua keuring min of meer gelijk in tijd opgaan. De keuring gaat in een verplichte volgorde, zoals voorin de catalogus is aangegeven. De klasse volgorde is zowel bij de reuen als teven:

- **1.** Jongste puppyklasse
- **2.** Puppyklas
- **3.** Jeugdklas
- **4.** Tussenklas
- **5.** Openklas
- **6.** Fokkersklas
- **7.** Kampioensklas
- **8.** Veteranenklas

Beste Reu/Teef

Besten van: Beste jongste pup/beste pup/Best of Breed|Best of Show/Beste Jeugdhond (*tenzij de BOB de jeugdhond is*) /Beste Veteraan (*wederom tenzij de BOB de veteraan is*).

De ringmeester roept de nummers af die in de ring verwacht worden. Wel handig als je dus zelf ook in de gaten houdt wanneer jouw klasse zo'n beetje aan de beurt is (*of even kijkt wie de andere deelnemers in jouw klasse zijn en of zij al klaar staan*). Het laagste nummer van de klasse gaat als eerste de ring in en iedereen hobbelt daar achter aan. Houde een prettige afstand tot elkaar en laat de hond links van je lopen. Als je nu denkt, dit gaat mijn pet al te boven; dat denken we allemaal. Relax! Er is echt geen man overboord als de hond iets anders doet of als jij je vergist.

Als iedereen een rondje achter elkaar heeft gejogd, blijven jullie staan en keurt de keurmeester iedere hond afzonderlijk. Ze/Hij vraagt jou dan met de hond naar

voren te komen en op een bepaalde plaats te blijven staan. Het totaalbeeld, verhoudingen, hoekingen, gebit, gangwerk e.d. worden bekeken. De tandjes kun je ook zelf laten zien als jouw hond het niet zo tof vindt wanneer een vreemde dat doet. Om dat gangwerk te beoordelen, ren je nog een rondje (of bijvoorbeeld van de tafel af en weer terug, dat wordt allemaal ter plekke aan je verteld) met de hond. Als de keurmeester klaar is, sluit je achteraan aan in de rij en gaat de volgende naar voren. Als iedereen geweest is van jouw klasse, plaatst de keurmeester de beste honden op een rijtje.

Daarbij geeft hij/zij de volgende kwalificaties:

- **U** =uitmuntend
- **ZG** =zeer goed
- **G** =goed
- **M** =matig

Voor honden in de baby- of puppyklasse gelden andere kwalificaties:

- **VB** =veel belovend
- **B** =Belovend
- **WB** =weinig belovend

Mocht je nou helemaal de smaak te pakken hebben en in de prijzen zijn gevallen, dan moet je zelf maar eens googlen op CAC en CACIB en dat soort termen want daar heb ik geen verstand van. Voor diegenen die nu denken, zo die Ineke gaat vast als een jekko door de ring met natuurlijk een voorbeeldige hond: Ik zei het toch; been there.

Op 12 en 13 maart uit de combinatie Patschan en Hara 4 pups zijn geboren. Het zijn twee reutjes en twee teefjes, allen wolfsgrauw.

Greywolf-Guérande de la Compagnie du Loup Gris heeft op 12 april een nest gekregen. Yvette Hoyos Herfurth van kennel Netis Tala berichtte ons dat helaas 1 bosbruin reutje is overleden na een keizersnede. De andere pups zijn vier teefjes, waarvan 3 bosbruin en 1 wolfsgrauw. Moeder en dochters maken het goed.

De pups van Kendo en Chiara zijn geboren op 22 mei. Het zijn 5 pupjes: 3 reutjes (1 wolfsgrauw en 2 bosbruin) en 2 teefjes (1 wolfsgrauw en 1 bosbruin). Met moeder en pups gaat het prima.

De ouderdieren zijn vrij van DM en dwerggroei, dat betekent dat de pups allen vrij zijn door afstamming. De pupjes hebben allemaal al een baasje gevonden. 🐾

Waarom je dus nooit aan een Saarloos moet beginnen. Maar het toch doet.

Door: Ineke Pompen.

Toen wij destijds bij Johan & Marianne ietwat overdonderd naar buiten stapten, hadden ze het echt wel geprobeerd. Saarlooswolfhonden piesten en poepten overal en waren niet zindelijk te krijgen. Ze kotsten en kwijdden de auto onder. Ze waren terughoudend (*wij hadden die avond in de gauwigheid een aaitje over Tunka's rug kunnen doen maar Shala en Lica waren echt niet tot benadering te bewegen*) en vaak meer op vrouwen dan op mannen gericht. Het waren geen honden voor mensenmassa's en je kon basically nergens meer heen. De gebruikelijke 'promo' redenen zeg maar.

Wat zij echter niet vertelden was dat Saarlozen het liefst om en om verharen. Zodat je ongeveer 3 keer per maand je stofzuigerzak kan verschonen en net wanneer je denkt, he he daar zijn we vanaf, nummer 2 begint.

Dat je je wandeltijden en -gebieden afstemt op; lopen daar koeien/schapen/paarden in een omtrek van 500 meter? Zijn daar mensen met kleine loslopende fluffies? Hoe dichtbij is dat fietspad/die autoweg als ze achter een konijn of haas aangaan?

Dat je voortaan maar in een aantal restaurants durft terug te komen nadat de ober de hele avond over een snurkende Thorgal heeft moeten stappen met zijn handen vol. Dat de meeste obers trouwens zeggen; 'mag ik het even aangeven' want dat ze dat niet durven. Dat je er vergif op in kunt nemen dat zodra je afgerekend hebt en met het hele zootje op staat en weg gaat, ALLE omringende tafeltjes naar je kijken (want eerlijk is eerlijk, vaak hebben ze het daarvoor niet eens in de gaten gehad).

Dat je er helemaal gestoord van wordt als je voor de 500e keer de vraag krijgt, is dat een wolf? (*hier mag ook husky ingevuld worden*)

Dat je serieus dreigt hem op Marktplaats te zetten als hij het enige laptop kabeltje/ de afstandsbediening/je oortjes/het kabeltje van je camera accu-oplader heeft doorgebeten. (*Dat je trouwens al een half jaar uit nog maar 1 box geluid hebt in de kamer want die andere kabel is inderdaad ook doorgebeten.*)

Dat hondeloze gasten zich de tandjes schrikken als ze op visite zijn en jij tijdens het eten 'opeens' brult: **DENK EROM HE!** Dat jouw kinderen dat heel normaal vinden en gewoon met hun ellebogen gespreid hun bord bewaken.

Niet dat Saarlooseigenaren er een geheim van maken of zo. Wel nee. Je bespreekt samen hoe je soms voor paal staat met een hond die opeens niet meer langs die wapperende vlag durft/ over een bruggetje waar hij al 100x over is geweest/gewoon geen zin heeft en op zijn gat gaat zitten/uit zijn super dure zogenaamde ontsnapping-proof tuig/halsband ontsnapt en vervolgens steeds op gepaste afstand van een meter of 30 blijft. Waarna je met je VOLLE verstand bespreekt hoe leuk het zou zijn om er nog een tweede/derde/etc. bij te nemen!!!!

Kortom, ik kan hier schrijven wat ik wil. Jullie gaan toch voor de bijl. 🐾

Cavom®

de natuurlijke voeding
voor elke hond

- Cavom is de volledige en hoogwaardige maaltijd voor uw hond.
- Cavom bevat alle essentiële voedingsstoffen in de juiste verhouding.
- Cavom is voordelig in gebruik, door de hoge energiewaarde en de lichte verteerbaarheid.

Kijk op onze website of neem contact met ons op voor specifieke vragen over welk Cavom product voor uw hond het beste is. Wij adviseren u graag!

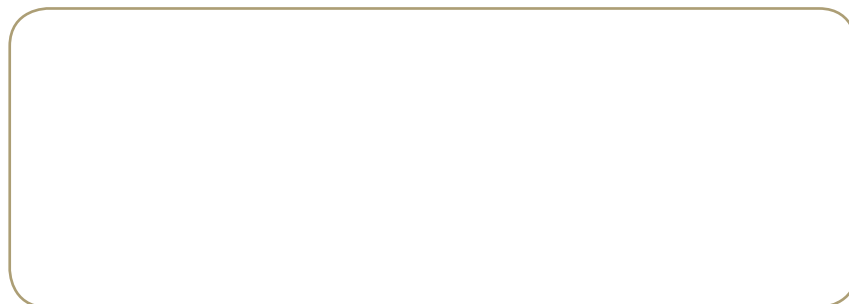
cavom.nl

Cavom, daar draait een gezond hondenleven om!

VDM Diervoederfabriek B.V. | Tussendiepen 9-13 | 9206 AA Drachten

Tel. +31(0)512-515955 | Fax +31(0)512-516050 | vdm@cavom.nl

Indien onbestelbaar: Secretariaat AVLS - Jean Sibeliusstraat 33 - 3069 MJ Rotterdam

AVLS website

